

[Sigsgaard.]

Det betyder bare, at man må sætte ind med nye og stadig større tilskud, og hvad ved vi egentlig om de tilskud? Det er sjældent, det bliver sagt; men de går for størstepartens vedkommende indirekte i ejernes lommer. Når der nu står en hel masse boliger, som ikke kan lejes ud, og man fra statens side kommer og sætter ind med en støtteordning, så gør man det måske med den støtteordning muligt at få de boliger afsat, som man ellers ikke kunne få afsat, og så kan bygherrerne inddrage i deres kalkulationer: staten støtter så og så meget, så kan vi kræve så og så meget mere for vores boliger, end vi ellers ville kunne.

Lapperierne betyder altså i sidste ende — det gælder også boligsikringsordningen — en støtte til bygherrerne, en støtte til kapital-ejerne. Derfor er det alvorligt, at socialdemokraterne med deres forslag ikke går til ondets rod. Kapitalen har på meget få år sat sit udbytte op med 100 pct., det tales der ikke meget om. Man har fordoblet renten, det tales der ikke meget om. Når andre derimod skal have deres indkomst, som er meget mindre, sat op med nogle få procent, kan der tales om det i et halvt års tid og om de frygtelige konsekvenser, det kan få for landets økonomi.

Når f. eks. hr. Ib Thyregod taler om, at vi ikke kan yde for store tilskud til boligbyggeriet, og om, hvor frygtelig meget det socialdemokratiske forslag vil betyde for statskassen, så er sagen jo, at man mageligt kunne bygge boliger til under det halve af, hvad de koster i dag. Det, man somme tider kalder kostprisen, er en fuldstændig kunstig pris, der inkluderer denne kolossale præmie til kapitalen.

I den forbindelse vil jeg tilføje, for ligesom måske at bringe hr. Arne Larsen og SF en smule ned på jorden, at socialdemokraterne også tidligere har sagt en række af de ting, de siger i deres forslag her. Men så sker der bare det, at de efter et valg siger nå ja, men nu vil vi altså samarbejde, eller vi må samarbejde, hvordan man nu udtrykker det, med de radikale f. eks., det er det, man tilsyneladende lægger op til nu, og de radikale vil desværre ikke være med til at afskaffe ejerlejlighederne og alt det andet gode, vi ville. Vi vil stadig væk alt

det gode, men vi kan ikke nu. Derfor tror jeg nok, vi må se i øjnene, at det ikke er så sikkert, at de ting her kommer igennem efter et valg. Og det, der i hvert fald står uantastet af socialdemokraternes forslag, er, at boligen fortsat overvejende skal være et privat spekulationsobjekt. Man nægter at røre ved privatejet i den gamle boligmasse, og man holder fast ved, at den væsentligste del af nybyggeriet fortsat skal være privat byggeri.

Nu siger hr. Helge Nielsen, at socialdemokraterne vil have retten til at lave ejerlejligheder i den gamle boligmasse afskaffet. Det er godt, ikke mindst på baggrund af, at socialdemokraterne jo har hovedansvaret for, at vi nu plages af spekulation i ejerlejligheder. Socialdemokraterne vil have lejerindflydelse. Det er godt. De har tidligere haft alle muligheder for at gennemføre lejerdemokrati. De har ikke gjort det, de er oven i købet gået imod det. Men det er godt, at de har skiftet politik. Så må vi håbe, at det holder.

Socialdemokraterne og vi andre skælder med rette ud over regeringens boligpolitik. Men vi må have lov til at fastslå, at det ikke i detaljen, men i princippet var den samme boligpolitik, socialdemokratiet selv tidligere førte, og som altid har været ført her i landet. Den er fuldstændig uændret igennem mange år, i hvert fald siden 1940'erne, da man ophævede ordningen med de meget billige lån.

De vanvittige huslejer i dag er bl. a. et resultat af boligforliget; det synes jeg lige man skal nævne her i dag. Regeringens egne eksperter sagde klart, før de 4 partier indgik boligforliget: hvis I laver dette forlig, vil en af virkningerne blive, at huslejen i nybyggeriet vil gå op. Det var regeringens eksperter, der sagde det, men de 4 partier holdt fast; de gennemførte deres boligforlig i fuld bevidsthed om, at det ville betyde højere huslejer, og nu har vi fået de højere huslejer. Der er selvfølgelig andre årsager til de højere huslejer, men boligforliget er en af dem. Det skal heller ikke glemmes, at lejerne hvert år ud i al fremtid skal betale op imod 1.000 mill. kr. ekstra om året til ejerne. Det var jo det væsentligste indhold af boligforliget. Omfanget af den ordning siger sparto til det meste af den lovgiv-